
Dobře nám tak. Výtvarný salón Na schodech je živým prostorem

Originální výstavní síň pro práce studentů Katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy bylo zadní schodiště budovy, speciálně kvůli nim fungl nově zrestaurované. Výstava se také tak jmenuje - „Na schodech“ - a zájemci si ji mohou prohlédnout do 21. května v budově fakulty v ulici M. D. Rettigové.

Ani poněkud ploché schodiště, kde ve třech patrech mladí výtvarníci umístili dvourozměrné práce (malby na plátně, kresby, klasické i digitální fotografie, tisky, prošíváné obrazy, deskové malby, koláže, fotografické záznamy loutkového představení + jedna rytina na papíře), neomezilo touhu studentů po výtvarném vyjádření. Jejich trojrozměrná díla obsadila školní dvůr, a to doslova – dřevěná plastika s poněkud elektronickou hlavou si hačá na židli a zírá do jiné „hlavy,“ která spojuje současný svět víc než jiná média. Děni na domácím dvorku sleduje nohatě rozevlátá chobotnice z vyvýšeného místa. Nechybělo ani pomíjivé, leč fantazii stimulující umění stylistiky. V „kadeřnickém koutku“ si mohli nechat umělecky ztvárnit svou kšticí zájemci z řad dívek i chlapců a získat tak na sebe trochu jiný pohled.

Na první dojem bylo zahájení výstavy spíš happening než vernisáž. Atmosféru ladila hudba ve stylu „indies“ linoucí se spolu s proužky dýmu orientálních tyčinek ze stanu napěchovaného zvukovou technikou ovládanou DJ šamanem. Při bližším pohledu na samotnou výstavu se názor přiklání spíš k tomu, že jde o výtvarný salón, což potvrdil Doc. ak. mal. Ivan Špírk, vedoucí oddělení jednooborového studia na katedře: „Výběr kurátorský i architektonické rozvržení výstavy si dělali studenti sami. Vybrali si práce podle vlastní úvahy, téma i výtvarná technika byly otevřené, takže výstava nemá společnou myšlenku. Jedinou inspirací bylo udělat něco sám za sebe. Je to tedy úplně jiná akce, než soutěž o Cenu sv. Lukáše, která je připravovaná námi pedagogy a má katedrální zajištění. Důležité je především to, že výstava je projevem přebytku tvůrčí energie, projevem živého organismu, který katedra začíná reprezentovat.“

malá fotogalerie výstavy Na schodech

Své umělecky nadané studenty si fakulta hýčká, jejich aktivitám maximálně vychází vstříc, ale zároveň na ně klade čím dál větší nároky. „Že bychom my, Katedra výtvarné výchovy, měli nedostatek uchazečů o studium, to není náš případ,“ řekl při zahájení výstavy vedoucí katedry Doc. PaedDr. Pavel Šamšula, CSc. „Vyrovnáváme se s náporom stovek uchazečů a tato výstava stejně jako další výstavní projekty našich studentů jsou fantastickým důkazem, že jsme si vybrali dobře. Je vás čím dál víc a máme s vámi spoustu starostí - dobře nám tak. Máme z vás radost.“

Zvýšení zájmu mladých lidí o výtvarné studium na Univerzitě Karlově potvrzuje i doc. Špírk. Do prvních ročníků se podle toho, zda-li je vypsáno jednooborové studium výtvarné výchovy nebo dvouoborové v kombinaci s češtinou, angličtinou nebo pedagogikou, hlásí od 170 do 330 zájemců, přijato jich bývá v obou případech pouze 35. „Je to skutečná zásobárna talentů. Ti, kteří jsou přijati, jsou kvalitní špičkou. Bez problémů se identifikují s univerzitním a katedrálním obsahem studia. Náš program je jasně definovaný, nejsme nějaká malá UMPRUM, nejsme malá akademie výtvarných umění, tuto ambici nemáme a ani si to nemůžeme dovolit. Nicméně ukazuje se, že predikace toho, co si dovolovat můžeme, je pro výtvarně nadané mladé lidi čím dál přitažlivější. Nechodí sem tak jako před lety neúspěšní uchazeči z jiných škol, ale vybírají si nás cíleně. To je pro nás důkazem, že naše jinakost má svůj smysl.“

Doc. PaedDr. Radka Wildová, CSc., děkanka Pedagogické fakulty UK, Doc. PaedDr. Pavel Šamšula, CSc., vedoucí Katedry výtvarné výchovy PaedF UK

Pyšná na své studenty, jak sama řekla, je i děkanka Pedagogické fakulty UK Doc. PaedDr. Radka Wildová, CSc.: „Vedle soutěže o Cenu sv. Lukáše je i tohle jedna z našich nejlepších akcí. Studenti Katedry výtvarné výchovy úspěšně reprezentují fakultu navenek ale i uvnitř fakulty, jsou čím dál aktivnější a je vidět, že fakultou žijí. Jsem pyšná také na to, že se umíme setkat i při neformálních akcích, což dokazuje, že naše fakulta je jeden celek, který dokáže společně žít.“ (Marie Kohoutová)